

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Represalije.

Tradicionalna neodkritosrčnost avstrijske politike se kaže tako pri velikih, kakor pri malih zadevah. Besede ne soglašajo nikdar z dejanji — to je edino stalno načelo v vseh sistemih, to se ponavlja dan na dan v vseh varijacijah in to se je pokazalo tudi na raznih visokih šolah.

Se vselej, kadar je nemška brutalnost na dunajskih in graških visokih šolah poskušala uveljaviti s silo načelo, da so ti zavodi nemški in slovenski akademiki na njih samo gostje, ki se jih pač trpi, ki pa nimajo nikakih pravic, vselej so se oglasili sladkobesedni avstrijski ministri in slovesno besedičili, da te šole niso nemške, nego c. kr. avstrijske šole in da so akademiki na teh šolah ravnopravni ne glede na njihovo narodnost. Takih izjav smo slišali že stokrat. Slišali smo take izjave tudi iz ust ministrskega predsednika Körberja. Ali ostalo je vedno pri besedah — še nikdar pa ni noben minister ganil s prstom, da bi svoje besede in svoje obljube uresničil.

Nasprotno! Medtem, ko ministri govorijo, da te visoke šole niso nemške, nego c. kr. avstrijske in da so vsi akademiki ravnopravni — med tem trpe in dopuščajo, da njihovi organi z brezobzirno roko uresničujejo to, kar so ministri obsodili. To se godi že leta in leta in zdaj imamo nov dokaz za to.

Povodom zadnjih dogodkov na dunajskih visokih šolah, ko je ministrski predsednik Körber zopet stresel cele košare svojih neslanih fraz in delal obljube, na katerih izpolnitev nikdar ni mislil, je profesorjski zbor dunajske tehnike vzel slovenskim visokošolcem staro pravico, katere se do tedaj ni nikdar upal dotakniti, in ki so jo slovenski tehniki smatrali kot nekak simbolični izraz ravnopravnosti. Vzel jim je pravico,

da smejo slovenska akademična društva v jeziku dotične narodnosti pisana naznanila nabijati v prostorih tehnike ter je odredil, da morajo slovenska društva vsa svoja naznanila pisati v nemškem jeziku.

S tem je profesorjski zbor po-teptal pravico, ki so jo akademična društva dolga leta uživala, s tem je slovenskim akademikom vzel edini vidni izraz, da so tudi v narodnem oziru ravnopravni. Namen temu ukrepu je jasen kot beli dan. Na ta način se hoče dunajski tehniki zagotoviti samo nemški značaj in pokazati, da so Slovani na teh zavodih brezpravni gostje.

Ni čuda, da so slovenski visokošolci vložili proti temu nečudenemu ukrepu ogoren protest. A nalezli so slabo. Profesorjski zbor dunajske tehnike se pri svojem delu ne da motiti in ker je nalezel na odpor, je začel svojo voljo z represalijami uveljavljati. Iztaknil je, da protest v svojih starih pravicah prikrajsanih dijakov ni pisan v dovolj ponižnih izrazih in zaradi te nezadostne ponižnosti je sklenil obglaviti tri slovenske visokošolce. Enega je za vedno relegiral, dva sta dobila consilium abeundi.

Mi čisto nič ne dvomimo, da so premalo ponižni izrazi v protestu le pretveza, ki naj maskira pravi nagib, vstrahovati slovenske akademike, da se ne bodo upali upirati se sklepu profesorjskega zbora, s katerim so se prikrajsale njih pravice in žalila njihova čutila. V očeh teh nadutih vsenemških fanatikov je Slovan pač manjvredno bitje.

Postopanje profesorjskega zbora dunajske tehnike je nekaj tako nečudenega, da mora zbuditi povsod največje ogorčenje. To brezprimerno kruto uničenje slovenskih visokošolcev, te barbarske represalije ne morejo in ne smejo ostati brez odgovora na pristojnem mestu.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Ob smrti admirala Makarova.

Nobenega dvoma ni več, da je tudi admiral Makarov postal žrtev strahovite katastrofe pred Port Arturjem.

Za Rusijo samo je to hujši udarec, kakor ako bi na mah izgubila celo vrsto svojih najboljših oklopnih.

Makarova, moža dejanja in železne volje, čigar izredne sposobnosti, izborna tehnično znanje in teoretično na višku stoječa izobraženost in izvežbanost v vseh pomorskih strokah, je bila poznata ne samo v Rusiji, ampak vsemu svetu, ki je bil poklican, da pridobi ruski vojni mornarici zopet nazaj oni ugled in veljavo, ki jo je izgubila deloma pač po svoji krivdi pri prvem napadu na Port Artur, je ugrabila blede smrti in pokopala z njim vse načrte, ki jih je zasnoval po resnem preudarku, po temeljitem razmišljanju in po marljivih študijah, na podlagi katerih bi se mu bilo končno gotovo posrečilo streči japonsko premoč na morju, ali vsaj ohraniti rusko vojno brodovje na Daljnem Vztoku nedotakneno, dokler bi ne dobil napovedane pomoči z domovine, katera bi ga usposobila preiti napram Japoncem iz defenzive v ofenzivo in uničiti japonsko vojno mornarico.

Vsi ti krasno zasnovani načrti so sedaj pokopani in kdove, ako se bo še našel mož, ki bo imel dovolj vztrajnosti in energije, da bo nadaljeval od admirala Makarova započeto delo in po njegovih intencijah vodil obrambo portarturske trdnjave?

Tragičen konec Stepana Osipoviča Makarova je spravil Rusijo v težaven, morda celo nevaren položaj.

Nenadoma, nepričakovano je izgubilo rusko brodovje na Daljnem Vztoku svojega poveljnika in nikogar ni, ki bi ga mogel takoj popolnoma nadomestiti.

Vrhovno poveljstvo je sedaj pač prevzel podadmiral knez Uhtomski,

ki je sicer, kakor se naglašja, izvrsten vojak in mornar, ki je tudi zelo nadarjen in kot pomorski častnik izborna izvežban, a vendar še premlad, da bi mogel z uspehom vršiti svojo nalogo na toli težavnem in odgovornem mestu, kakor je mesto poveljnika ruske vojne eskadre v Tihem oceanu pod sedanjimi okoliščinami.

Vendar pa se zdi, da se kneza Uhtomskega ne sme podcenjevati. Ako so namreč resnična poročila, da so Japonci po katastrofi, ki je zadela oklopnico »Petrovlovsk«, napadli rusko brodovje, kateri napad pa je knez Uhtomski z uspehom odbil, znači to, da je Uhtomski izredna moč, mož na svojem mestu, da se s polnim pravom sme trditi, da je vrhovno poveljstvo ruske eskadre začasno v dobrih in spretnih rokah.

Upoštevati je namreč treba, koliko energije, koliko treznega preudarka, koliko železne volje, koliko ugleda in veljave mora imeti mož, ki vzpričo take strahovite katastrofe, ki je zadela Ruse, da se je potopila admiralska ladja in z njo tudi utonil vrhovni poveljnik, ohrani red in disciplino med moštvo v kljub občni zmedenosti in konsterniranosti! Ako bi Uhtomski ne izvršil ničesar drugega, kakor samo to, bi že zaslužil pohvalo kot izbrani poveljnik.

Sicer pa je tudi popolnoma verjetno, da, gotovo, da je admiral Togo, ki je oddaleč gledal žaloigro, ki se je v nekaj trenutkih odigrala pred portarturskim pristaniščem, splošno zmedenost takoj porabil za svoje svrhe in Ruse znova napadel, misleč, da se mu bo ob občni konsterniranosti napad temložje posrečil.

Da se ta njegova kalkulacija ni izpolnila, je pač največja zasluga podadmirala Uhtomskega.

To spričuje, da se za usodo ostalega ruskega brodovja pred Port Arturjem ni resno bati, dokler mu bo začasno poveljeval knez Uhtomski, ki se je v najopasnem trenutku pokazal kot mož na svojem mestu. In da bo vrhovno poveljstvo ostalo

dlje časa v njegovih rokah, o tem ni nikakega dvoma.

Na Daljnem Vztoku sedaj ni moža, ki bi bil popolnoma sposoben izpolniti Makarovo mesto. Namestnik Aleksejev je morda dober diplomat, politik in administrator, za vrhovnega poveljnika ruskega brodovja pa gotovo ni, zlasti ne pod danimi okoliščinami.

Kdo bo torej imenovan na to važno, a težavno in odgovorno mesto?

Vsa pozornost v Rusiji je sedaj obrnena na dva admirala — Skridlova in Roždestvenskega, ki edino prideta resno v poštev.

Nikolaj Ivanovič Skridlov je sedaj poveljnik črnomoške vojne mornarice in je bil baje že itak določen, da poleti prevzame vodstvo vsega ruskega bojnega brodovja v Tihem oceanu. Skridlov, ki je rojen l. 1844, se je zlasti odlikoval v rusko-turški vojni l. 1877 kot poveljnik vojne ladje »Šutka« in je znan kot eden najbolj izobraženih in nadarjenih pomorskih oficirjev, ki se zlasti še odlikuje z veliko srčnostjo in energijo.

Admiral Roždestvenski, rojen l. 1848, je sedaj načelnik generalnega štaba ruske mornarice. Roždestvenski je Rusiji poznat radi svojega obsežnega tehničnega znanja in izvenredne hrabrosti, zlasti na polju pomorskega topničarstva je znan kot prva kapaciteta. Kakor Skridlov, se je tudi on posebno odlikoval v rusko-turški vojni in slovi kot izbrani poznavalec razmer na Daljnem Vztoku.

Naj že stopi na Makarovo mesto Skridlov ali Roždestvenski, zajamčeno je, da bo vršen naslednik junaškega Makarova!

Vesti o katastrofi pred Port Arturjem.

Včeraj je brzojavil podadmiral knez Uhtomski iz Port Arturja carju Nikolaju. Ta brzojavka se glasi: Včeraj ob 10 uri dopoldne, ko je eskadra vođigled bližajočih se sovražnih ladij manevrirali na radi pred Port

LISTEK.

Uspehi slovenske umetnosti.

(Konec.)

Da pa je bila slovenska umetniška razstava na Dunaju nekaj neobičajnega, da je bila v umetniškem oziru nekaj izrednega, dokazuje že samo dejstvo, da jo je posetil celo dr. Hartl v svoji lastnosti kot naučni minister in več del nakupil v naučne svrhe. Ta poset naučnega ministra slovenske umetniške razstave pa je tudi še v drugem oziru znamenit, ker se je imel dr. Hartl priliko na svoje oči prepričati, da Slovenci nismo oni barbari, kakor se nas navadno slika, marveč se pošteno in uspešno udeležujemo vseobčega kulturnega napredka.

»Slovenski Narod« je že priobčil razne ocene slovenske umetniške razstave na Dunaju, koje so bile vseskozi vrlo laskave za razstavljalce. Bile so to ponajveč ocene, priobčene v političnih listih.

Nedavno tega pa je priobčil »Wiener Salonblatt«, veleugledni aristokratski list, ki se čita v najvišjih krogih, pod naslovom »Das Erwachen der Slaven« o razstavljenih umotvorih slovenskih umetnikov prekrasno oceno, v kateri priznani dunajski kritik I. R. Liebwain odkrito priznava, da so bila dela slovenskih umetnikov najboljša, kar se jih je razstavilo v tej sezoni na Dunaju.

I. R. Liebwain piše:

»Omenili smo že, da so v zadnjem času tudi Slovenci stopili v krog umetniških narodov. Sicer se je v zadnjih štirih ali petih letih že pojavil kak posameznik s kako sliko in preteklega poletja smo imeli priliko na regionalnih razstavah v Celovcu in Vidmu videti več del slov. umetnikov. Sedaj naenkrat pa so nastopili v završenih vrstah v kolektivni razstavi dunajske galerije Miethke, kateri gre tudi zasluga, da je vsemu svetu razkrila slovaškega mojstra Jana Uprko. Pri Miethkeju so razstavljena meseca marca in aprila dela slovenske umetniške združitve »Sava«, zveze umetnikov,

o katerih še doslej med nami ni imel nikdo niti pojma. Zato uči kuje vse ono, kar nam nudi »Sava«, tem bolj presenetljivo. Čudovito krasne so pokrajinske slike, krepko in s plemenito resnostjo zasnovane, sveže in neprisiljene, moderne, a vendar k sreči ne hipermoderne, slikovite in sanjave; nato nekaj izvrstnih portretov in cela vrsta ljubkih žanrskih slik in tipov iz slovenskega narodnega življenja. Iz vsega pa veje oživljajoči vonj pristnosti, prožet z globoko bolestjo, katera je lastna, kakor se zdi, samo onim narodom, katerim je v naših svobodnejših dneh zasinila po tisočletnem robstvu zora krasnejše bodočnosti. In baš zbog tega se mora vsakdo veseliti, da so se Slovenci zbudili kot umetniški narod, in naša naloga je, da jih tudi gmotno podpiramo v njihovih najlepših kulturnih stremeljenjih. Saj so pa tudi Slovenci tako ubogi in se brez tuje pomoči niti ne morejo dvigniti v zračnejše višave. Razen tega pa immo mi Nemci in Italijani poravnati marsikatero krivico, katero smo zadali v teku izzvenelih sto-

letij temu najrevnejšemu plemenu izmed narodov avstrijskih.

Prehajajoč na podrobnosti te vrlo zanimive razstave, omenjamo najprvo semtertja s Segantinijevo tehniko zasnovane, očarujoče slikovite in soladne Ivan Groharjeve pokrajine. Njegove zimske studije, njegove slike »V spomladaj«, »Reka Alberone«, »Vas Occultis« ali »Polje Rafolsko« so dostojne vsake moderne javne ali privatne galerije. Isto se sme tudi trditi o delih Rikarda Jakopiča v Ljubljani. Njegovi bizantinski stilizovani svetniki z rožnatoblščim svetom nad glavami, njegova slika »Žalostna zima«, njegove divne, solnčnega zlata se zadnjokrat veseleče »Breze v jeseni«, njegov v violičnatih, rdečih in rjavih tonih se gubeči »Listopad«, njegovo prijetno ogravaajoče »Jesensko solnce« in njegovo »Barje« — gotovo del ljubljanskega barja pri Borovnici — vse to upravičuje najkрасnejše nade v njegovo bodočnost.

Mato Jama (Monakovo) je razstavil »Jelov gozd« z briljantno zasnovanim pogledom na rumeno

žitno polje, ki se blišči izza modrozelenega lesnega mraku, ljubko sliko »Na Amperia«, pokojne solnčnojasne »Breze«, zelo karakterističnega »Hrvatkega kmeta«, »Po dežju«, »Hrastovje« in druge izredno lepe stvari.

Tudi Mato Strnen v Ljubljani, Ferdo Vesel na Dojenjskem, čigar »Usmiljenost« je bila odaravana v Monakovem s prvim darilom, in Repinov učenec Peter Žmitek v Pragi so razstavili slike, ki se morajo prištevali k najboljšim, kar jih je bilo videti v tej sezoni.

Ne smemo pozabiti tudi mladega in nadarjenega kiparja Frana Bernekerja.

Njegov očarujoče lepi »Dekliji portret« je že prešel v posest njegove prevzvišenosti grofa Harracha. Njegove plastike »Uboštvo« in »Priplavljeni mrtveci« pa so dokaz za to, da se tudi iz navidezno odurnih temmat lahko napravijo umetniško lepe stvari. Vsi ljudje pač niso pristajali novo zvarjene teorije o preustrojitvi principov lepote.

»Sava« pa kličemo vzneseno in prisdno: »Slava«!

Arturjem, se je potopila oklopnica »Petrovlovsk«, katera je imela admiralski prapor, vsled eksplozije podmorske mine. Admiral Makarov in njegov štab so utonili. Rešeni so bili: veliki knez Ciril Vladimirovič, poveljnik »Petrovlovsk« kapitan Jakovlev, 3 poročniki, 2 kadeta in 52 mornarjev. Iz morja smo potegnili več mrtvecev, med njimi 1 kapitana, 2 kadeta in 1 zdravnika. V sredo ponoči je odšla torpedovka »Brezstrašnik« na morje v svrhu rekognosciranja; vsled nepredorne megle je izgubila dotiko z našim brodom; japonske torpedovke so jo napadle in uničile. Rešilo se je 5 mož. Po katastrofi, katera je zadela oklopnico »Petrovlovsk« sem jaz prevzel začasno vrhovno poveljstvo mornarice. Ko je eskadra manevrirala, je oklopnico »Pobjeda« zadela na sredi desnega krova torpedo, a se je navzlic temu še brez pomočilahkovrnila v pristanišče. Ubit ali ranjen ni bil nikdo.

Angleški listi pa navzlic poročilom iz Petrograda ne verjamejo, da bi bila oklopnica žrtev podmorske mine, marveč trdijo, da so jo potopile japonske torpedovke. Londonski listi pišejo v tem oziru:

Prvo poročilo o usodi »Petrovlovsk« je donesla brzjavka velikega kneza Cirila, katero je poslal svojemu očetu Vladimiru v Petrograd. Sprva temu poročilu ni hotel nikdo verjeti, dokler ni došla vest, da je Admiral Makarov utonil. Car Nikolaj, ki je vse svoje upanje stavil na Makarova, je bil popolnoma obupan. Kakor se zatrjuje, so sovražne torpedovke sprva nameravale napasti križarko »Bajan«, ki je iz pristanišča odplula v svrhu rekognosciranja. Ker je bil »Bajan« v nevarnosti, mu je hotel Makarov prirediti na pomoč in je v to svrhu s svojo admiralsko ladjo odplul iz luke. Vsled japonske premoči pa se je moral umakniti, pri tem so ga prehiteli japonske hitreje plujče torpedovke in ga napadle. Potopivši se »Petrovlovsk« je vozil samo 16 vozlov. Torpedovke so ga vsled tega prehiteli, napadle in uničile. Da se je veliki knez Ciril rešil smrti, zveni kakor čudež. S svojim adjutantom je stal na robu ladje. Ko se je prigodila eksplozija, mu je adjutant še zaklical, da naj skoči preko krova. V istem hipu ga je zadel podirajoči se jambor. Tudi velikega kneza je zadel kosce bombe, a vendar ne toliko, da bi se ne mogel rešiti.

»Matinu« v Parizu poroča njegov korespondent: Makarov je s svojo

eskadro odplul v svrhu rekognosciranja iz Port Arturja, kar je zapazil, da se mu bliža japonsko brodom, obstoječe iz 30 ladij. Ker se ni smatral za dovolj močnega, se je vrnil v Port Artur. Oddaljen je bil samo še dve milj od pristana, ko se je prigodila strahovita eksplozija, vrgla ogromno oklopnico v zrak, jo zavrtela in jo z velikansko močjo zopet treščila v morje. Vso posadko so požrli valovi razen 5 častnikov, velikega kneza Cirila in 50 mož, ki so se plavaje rešili na obrežje. Navzlic vsem naporom se doslej še ni posrečilo, najti truplo admirala Makarova, ki je s celim svojim štabom utonil.

»Times« v Londonu poroča, da so Japonci rusko brodom izvalili iz pristanišča. Makarov ni mogel sumiti, da ga zunaj čaka vsa japonska mornarica. Ob petih zjutraj so se japonske ladje približale Port Arturju in se skrile pri otokih Miaotan. V neposredno bližino trdnjave je priplulo samo 6 križark, ki so takoj začele streljati na luko, vsled česar je Makarov s celo svojo eskadro odplul iz pristana in začel boj. Po bitki, ki je trajala do opoldne, se je japonsko brodom umaknilo proti jugu.

»Daily Mail« pa poroča njegov korespondent iz Vejhajveja, da so Japonci Port Artur napadli dvakrat. Prvi napad so izvršili ob zori. Boj je trajal dve uri. Rusi so zapustili luko. Japonci so se začeli navidezno umikati, v resnici pa so se združili z ostalim brodom admiral Toga, kar je Makarova prisililo, da se je umaknil ob 8. uri zjutraj. V tem času se je potopil »Petrovlovsk«. Pol ure pozneje so Japonci znova napadli Port Artur in ga bombardirali, toda ta napad je trajal samo kratko časa. Ko so Rusi pripluli iz luke, so Japoncem še ostale ladje prišle na pomoč in admiral Togo je nameraval ruskim križarkam zapreti pot v luko, kar se mu pa po zaslugi »Askold« in neke druge ruske oklopnice ni posrečilo.

Vtis katastrofe v Tokiju.

Vest o sedmem napadu admiral Toga na Port Artur in o pogibeli oklopnice »Petrovlovsk« se je izvedela v Tokiju potom privatnih brzjav in je vzbudila v vseh krogih največje veselje in zadoščenje. Vseeno pa se iskreno obžaluje tragična smrt brabrega ruskega poveljnika. Admiral Makarov je užival prisvojih sovražnikov veliko spoštovanje; zlasti se je občudovala njegova spretnost in njegov talent, da je mogel po prvem napadu na Port Artur rehabilitirati rusko brodom in z uspehom voditi neenaki boj.

Admiral Urin je v sredo popoldne brzjavil v Tokijo, da je eskadra admiral Toga napadla v sredo zjutraj rusko oklopnico »Petrovlovsk« in neko uničevalko torpedovk ter jih potopila. Japonci niso baje imeli razen enega ranjenca nobenih izgub. Admiral Togo bo poročal podrobnosti.

Izrazi sožalja.

Čim je predsednik Loubet izvedel o strašni nesreči oklopnice Petrovlovsk, je takoj odposlal na carja Nikolaja brzjavko, o kateri mu izraža najiskrenejšo sožalje Francije povodom nesreče, ki je zadela ruski narod in njegovo mornarico na tako grozovit način. Tudi minister zunanjih zadev Delcasse je kondoliral.

Cesar Viljem je carju brzjavil: »Tuga Rusije je tudi tuga Nemčije. Smrt admiral Makarova pomeni izgubo za vse mornarice sveta.«

Iz severne Koreje.

General Kačkalinski poroča, da so Rusi v boju izgubili 3 vojake in poročnika 12. polka Dimitroviča. Nekaj vojakov je bilo ranjenih. Iz Tokija pa se poroča, da so se Japonci prepričali, da se Rusi ne nameravajo držati na reki Jalu, kjer imajo sedaj samo 1 voj sibirskih strelcev. Dosedaj so se Japonci in Rusi spoprijeli samo v dveh spopadih, pri katerih so bili Japonci premagani.

Sibirska železnica.

»Daily Mail« se poroča iz Harbina, da sibirski železnica navzlic vsem težkostim izvršno funkcionira. Vsak dan dohaja 7 vlakov, ki pripeljejo 7000 vojakov. Železnica na reko Jalu bo skoro dograjena in se v nekaj tednih izroči prometu.

Zadnji pozdrav.

Včeraj nam došlo »Novoe Vremja« z dne 11. t. m. priobčuje iz Port Arturja z dne 10. t. m. tole brzjavko:

»Poveljnik in častniki »Petrovlovsk« pozdravljajo vse sorodnike in znanke in jim k velikonočnim praznikom želé vse najboljše.« To je bil njih zadnji pozdrav; junaki, ki so svojim rojakom želeli za praznike vse najboljše, so dva dni pozneje umrli slavne smrti za domovino.

Proti vinski klavzuli.

Zadar, 14. aprila. Deželni odbor dalmatinski se je z ozirom na predstoječo ministrske konference v Budimpešti brzjavno obrnil na ministrskega predsednika dr. Körberja ter na poljedelskega in trgovskega ministra s prošnjo, naj vlada odredi uvozu italijanskega vina vsakršno carinsko olajšavo. Nadalje

se ministri prosijo, naj naklonijo gospodarskim interesom Dalmacije obsenejše varstvo.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 14. aprila. V odgovoru na interpelacijo glede izselniškega zakona je rekel ministrski predsednik grof Tisza, da stopi dotični zakon dne 20. t. m. v veljavo. Ker so nemške družbe stavile previsoke zahteve, sklenila se je pogodba z družbo »Cunard«, ki bo upravljala v Ameriko ljudi prek Reke mnogo ceneje kot druge parobrodne družbe. Toda pogojeno je, da spravi dežela vsako leto 30.000 ljudi čez morje. Pogodba velja za 10 let. (Kakor vidimo, je ogrska vlada monopolizirala nekako moderno kupčijo s sužnji.) Posl. Bernath je vložil nujno interpelacijo v zadevi italijanske vinske klavzule. Vprašal je, ali se je na ministarskem sestanku v Opatiji ali pri posvetovanju s senatorjem Miraglio kaj dogovorilo v zadevi vinske klavzule in kako stališče zavzema vlada v tem vprašanju: ali še vedno vztraja pri carini 20 oekinov, ali pa dopusti uvažanje italijanskega vina s carinsko olajšavo za mešanje močnejšega domačega vina. Končno je vprašal, ali hoče vlada odpovedati italijansko trgovinsko pogodbo, ki je na kvar ogrskim vinorejcem ter skleniti z Italijo novo pogodbo, ki bo varovala ogrske kloristi. — Poljedelski minister je odgovoril na interpelacijo, zakaj je država prodala knezu Hohenlohe obširne gozde v Tatri. Predložil je zbornici tudi dotično kupno pogodbo, iz katere je razvidno, da je vlada primorala kneza, da mora zdrževati pota in ceste za turiste ter sploh ne sme nikomur omejiti potovanja po njegovih gozdih. Posl. Rakovsky je zahteval, naj se to poročilo natisne. Predlog je bil sprejet ter se bo o njem glasovalo po imenih v jutranji seji.

Položaj v Macedoniji.

Solun, 13. aprila. Vplivni albanski voditelji so odšli v močnem spremstvu k pogajanjem zaradi miru v Skoplje. Toda Albanci že vnaprej vedo, da Turška njihovih pogojev ne sprejme, zato divja doma vstaja prej kot slej. Blizu 100.000 (?) Albancev je oboroženih, ki širijo strah in gorje med kristjanskim prebivalstvom. Albanci niti ne želé miru, zato zahtevajo, da se v pokrajinah, kjer oni bivajo, ne sme nič reformirati, a preigmanim njihovim poglavarjem se mora dovoliti prosta ravnitev v domovino. To so zahteve, ki jih Turška ne sme izpolniti, ako bi jih tudi rada izpolnila.

Carigrad, 13. aprila. Za izvršitev bolgarsko-turškega dogovora se je sestavila komisija visokih činilcev.

Sofija, 14. aprila. V političnih krogih so zelo vznemirjeni, ker ne izide sultanov ukaz, ki bi odobril bolgarsko-turški dogovor, dasi je isti že davno podpisan. Upravičeno se boje kake turške pasti.

Carigrad, 14. aprila. V Smirni sta baje Avstro-Ogrska in Italija narobili toliko premoga in živeža, kakor da nameravate prispeti tja z močnim brodom.

Carigrad, 14. aprila. Rumunski poslanik je naznanil turški vladi, da Rumunska ne bo več trpela, da bi turške oblasti s svojim vojaštvom preganjale macedonske Valaha po grškem patrijarhatu. Turčija mora priiliti grški patrijarhat, da dovoli Valahom kulturno svobodo.

Trgovinske pogodbe.

Berolin, 14. aprila. V proračunski komisiji je izjavil državni tajnik baron Richthofen: »Pogajanja z Italijo so dovedla do sklenitve trgovinske pogodbe; z Rusijo in Švico se to še ni zgodilo; z Avstro-Ogrsko in Rumunsko se menjajo zahteve še v tem mesecu. Dosedaj se tarifi še niso od nobene strani odpovedali.«

Angleži v Tibetu.

London, 14. aprila. Dne 11. t. m. je prišlo zopet do spopada med Tibetanci in angleško ekspedicijo. Tibetanci imajo 200 mrtvih. V nižji zbornici se je sprejela resolucija, ki se ž njo vlada pooblašča, da sme izvenredno indijsko vojaštvo rabiti tudi v Tibetu. Lord Balfour je izjavil, da Angleška ne namerava si priklopiti Tibeta. Kaj takega bi bila velika nesreča za Indijo in za Angleško. Za Indijo pa bi bila tudi velika nevarnost, ako bi prišel Tibet pod vpliv kake druge evropske velesile. Angleška želi Tibetu status quo.

Dopisi.

Iz Središča. Šola je temelj, na katerem sloni blagostanje naroda. Mi Slovenci smo tisti nesrečni narod, kateremu vladajoči smrtni sovražnik kljub opravičenim zahtevam najpotrebnejših nižjih šol ne privošči in vsako razširjenje ljudske šole moramo si s trdim bojem izvojevati, ki vlada nasprotno za pešico Nemcev ustanovi vedrazredne nemške šole, katere bi primerjali predenici v detelji in težko delo nam bode, dokler to »grinto« iz slovenskih deteljšč spravimo. Središčani izvojevali smo si šest razredno ljudsko šolo, nje uspehi so po poročih nadzornika prav povoljni obisk pa tako redem, kakor v nobeni šoli okrajnega glavarstva ptujskega. Dolžnost šolskih oblasti bi bila podpirati šolo, kjer je prebivalstvo tako vneto za njo, kjer starši videč napredek svoje otroke tako vrolo k poduku pošiljajo. Pa temu ni tako. Okrajni šolski svet ormoški potrebuje ne namesto obolelega g. nadučitelja pri Svetinjah, ampak na mesto suplenta, kateri (mimogrede povedano) se z gospodom župnikom ne sporazume — poslušnega suplenta. Ta zadeva se je v predzadnji seji okrajnega šolskega sveta povoljno rešila, v zadnji seji se je pa isti sklep preduragal in (v odsotnosti srediških zastopnikov) došlo učitelj središke šole za suplenta k Svetinjam — ko je gospod nadzornik člane zagotovil, da pošlje mesto tega učitelja v Središče. Čudna res so pota nemške previdnosti nasproti slovenskim šolam. Zelo se bojimo (ko naših zastopnikov pri seji ne bo) da našelnik okrajnega šolskega sveta prihodnjšč predlaga, da se na naši šoli uvede nemški učni jezik. Gospod nadzornik pa sedaj ne more svoje obljube izpolniti, ker mu manjka učiteljske moči. Mi bi mu radi pomagali, zato vjudno prosimo gg. suplente in supletinje, da se blagovolijo pri okrajnem šolskem svetu ormoškem za to mesto oglašiti, mi jim bomo zelo hvaležni, ker nam ustrezajo, našega nadzornika pa iz zagave rešijo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. aprila.

— **Imenovanje.** Deželni nadzorni konceptni praktikant pri okrajnem glavarstvu v Beljaku, Avgust Sedlar, je imenovan konceptnim praktikantom pri finančnem ravnanstvu v Ljubljani.

— **Prorok iz Libelič.** Znamenita knjiga »Nostra maxima

Izza temnih dni.

(Sliče iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Kamorkoli se je Inocencij III. s svojega prestola ozrl, povsod je videl samo razvaline. Posvetna oblast papežev je bila uničena. Vse oddaljenejsše province papežev države je bil cesar Henrik dal nemškimi grofom, Rim je bil v rokah senata, okolica pa v rokah papeštvu sovražnih plemenitšev. Inocencij pa je hotel obnoviti in zagotoviti posvetno gospodstvo papežev. Najprej si je poizkusil zagotoviti gospodstvo nad Rimom in to se mu je tem laglje posrečilo, ker ni bilo pravega cesarja, ki bi se mu bil zoperstavil. L. 1198. je bilo konec zadnjemu ostanku imperatorske oblasti in isto leto si je znal podvreči tudi rimski senat. Sicer ni imel papež nad Rimom direktne, kraljevske oblasti. Papež si še misliti ni upal, da naj bi se uničila samostojnost rimske mestne občine. Pripoznal je obično kot suverensko politično moč, ali znal si je pridobiti principijelno pripoznanje, da stoji kot avtoriteta nad mestno občino. Rimljani so imeli slej kakor prej svoj parlament, svoje finance, in tudi svojo armado in so odločevali o vojni in o miru, ne da bi papeža vprašali, da, vojskovali so se celo z raznimi občinami papežev dr-

žave in sklepali z njimi državnopravne pogodbe — ali priznali so Inocenciju avtoriteto, ki mu je omogočila, da si je pridobil četudi omejeno oblast nad nekdanjo papežovo državo in odstranil fevdalne velikaše, med katere je bil cesar Henrik VI. razdelil papežovo državo. Inocencij je pri tem nastopal kot vodja in borilec za neodvisnost Italije od nemškega cesarstva, dasi mu je bilo za utesnitev cesarske oblasti le toliko, v kolikor je to bilo na korist razširjenju njegove lastne oblasti. In pri tem je imel velikanško srečo ter se je tekom dveh let povzpел do silne moči in veljave.

Rim mu je začel prvi kljubovati. Demokratje so se začeli upirati novim razmeram. Ni jim bilo prav, da so v senatu sedeli sami papeževi podrepaniki in da mestno ozemlje ni bilo več pod kapitolinsko jurisdikcijo. Ivan Capocci in Ivan Pierleone Raineri, dva bivša senatorja, sta ljudstvo ščuvala, češ, da skubi papež Rim kakor jastreb piščanca. Vojna proti Viterbu, v kateri se je papež zavzel za Rim, ni v tem oziru nič vplivala na Rimljane. Njih nezadovoljnost je rasla in provzročala v mestu vedno večjih bojov, dokler ni prišlo do revolucije. V tistih dneh, ko so latinski križarji zavzeli Bizanijo (l. 1202.) je moral papež Inocencij III. pred rimskim ljudstvom bežati iz večnega mesta. Dve leti je moral papež živeti v pregnan-

stvu, medtem ko so njegovi pristaši vodili ljuto borbo proti rimskemu narodu. Šele l. 1204. se je mogel papež vrniti v Rim ali demokratična stranka ga ni hotela pripoznati in vnela se je strašna vojna med meščani. Na eni strani je stala papeška stranka, na drugi demokratična. Papež je svoje pristaše podpiral na vse načine, a iz Laterana se ni upal. Na strani demokratov je bil rimski narod, papeževi pristaši pa so se borili s tujimi najetimi ljudmi, ki so bili prej roparji kakor vojniki. Papež sam se je bojeval z denarjem in s tem je končno premagal sestrano in povse obubožano rimsko prebivalstvo. Papež je bil pa toliko premeten, da je svojo zmago previdno izkoristil dasi je v bistvu zadal rimski neodvisnosti smrtni udarec. Leta 1205. je bil med papežem in med rimskim narodom sklenjen mir, s katerim se je korenito izpremenila mestna ustava. Vsa izvršilna oblast je zdaj prišla v roke enega samega senatorja (župana), a senator je mogel postati le tisti, ki ga je papež bodisi direktno ali indirektno izbral. Župan ni bil ves od papeža neodvisni zaupnik rimskega naroda, nego od naroda skoro popolnoma neodvisni zaupnik rimskega papeža.

S tem je rimski narod izgubil zadnjo izmed svojih velikih pravic: papeži so ga oropali pravice, odločevati

pri volitvi cerkvenega poglavarja, papeži so ga z zvijačo in prevaro spravili ob njega pravice pri volitvi cesarja in končno so ga spravili ob pravico, si izbirati mestni senat. Ko je bil narod oropan vseh najvažnejših svojih pravic, ga je bilo potem lahko popolnoma zasužnjiti.

Veliki in težki so bili boji, ki jih je moral bojevati papež Inocencij III. v Italiji in le iztežka je zmagoval, ali še večje težave kakor v Italiji, je imel Inocencij z Nemčijo, kjer se je bil vnel boj za cesarsko krono. Inocencij je kakor Gregor VII. izkoristil boj med nemškimi velikaši, da bi na stroške in na škodo nemške države povečal in razširil papeško oblast. Kristjansko te pač ni bilo, da je papež netil razpore in boje in pravičino tudi ni bilo, da je skušal oškodovati državo, da poveča svojo moč — ali kdaj so se papeži brigali, če je kaj kristjansko in pravično ali ne? Papež Inocencij III. je kakor Gregor VII. delal na to, da bi podjarmil posvetne države in je sebe proglasil za vladarja vseh vladarjev. Tri leta je trajal v Nemčiji strašen boj, ki ga je papež netil, končno je pripoznal Otona za cesarja, a le ker se je ta odpovedal cesarski oblasti nad večjim delom Italije in pripoznal suvereniteto nove papeške države.

(Dalje prih.)

culpa" ki jo je spisal poštenci slov. katoliški župnik Anton Vogrinec, je v nič dejana in ž njo vred tudi pisatelj. "Slov." je 339 strani velike osmerke obsežno knjigo s 33 vsticami "umuru." "Slov." pravi, da je knjiga "polna nezrelih nazorov in enostranskih mislij," da župnik Vogrinec razmotri vse s svojega subjektivnega stališča. O celibatu pravi "Slov." da ima župnik Vogrinec "jako zmešane pojme" in dostavlja: "Ako pravi on, (župnik Vogrinec), da velik del duhovščine ne izpolnjuje celibata, pa mi (dr. Ignacij Žitnik), lahko rečemo, da ga velik del jako vestno izpolnjuje." To je dokaz, kaj? To drži, kakor bi bilo pribito, in to bo tudi "Slov." vsakdo verjel, ker se vsakdo lahko na svoje oči prepriča, kako se "prečistiti" drže celibata in varujejo krono čistosti. Nam se le smili župnik Vogrinec, o katerem čujemo, da je jako častivreden duhovnik. Poln iskrene vernosti in prave pobožnosti, v goreči želji, rešiti vero in cerkev, je sad svojih dolgoletnih izkušenj in študij obelodanil v knjigi, ki je po vsem izobraženem svetu vzbudila resno zanimanje — pri nas pa ga smejo praznoglavi paglavci duhovskega stanu, ki so zbrani okrog "Slov.", krtačiti in breati kakor kakega pobiča, ne da bi poskusili njegove trditve ovreči z argumenti in dokazi. A kako naj tudi zahtevamo argumentov in dokazov od ljudi, ki ne znajo družega kakor psovati in hujskati, katerih vsak je živa priča, kako prav je pisal Vogrinec, da je duhovščina kriva, da gineva vera in propada cerkev.

— **Spoštuj nedelje in praznike...** Iz Savinske doline se nam piše: Di Centa, ta po "Slovenstvu" hvalospevu g. knezoškofu Bonaventuri naravnost od »božje previdnosti« poslani oskrbnik v Gornjem gradu, jo na Belo nedeljo prav pridno plovil graščinski les po Savinji, čemur se je ljudstvo močno čudilo. Če se pomisli, da se tej plovi v nobenem oziru ni mudilo, marveč da se je v nedeljo plovilo samo zato, da bi lastnikom žag za jim vzeto vodo ne bilo treba dati nekoliko odškodnine, kakor morda ob delavnih, potem moramo pač vprašati: se li dá tako ravnanje škofovega oskrbnika opravičiti? Naši, četudi baje »moralno sprideni« lesni trgovci pa nedelj in praznikov iz verskega spoštovanja brez posebno nujne potrebe vendar le še ne oskrnjavajo s tako mirnim srcem, kakor Di Centa, oni od »božje previdnosti« poslani oskrbnik knezoškofovih graščin v Gornjem gradu. Gospóla, ne hvalite dneva pred večerom!

— **Žensko telovadno društvo v Ljubljani** naznaja, da se pri javni telovadbi jutri, t. j. v soboto odpre blagajna ob 1/2 8 uri zvečer. Začetek telovadbe je točno ob osmih in se prosi slavno občinstvo, da pride pravčasno, da ne bo neprijetnega motenja med telovadbo.

— **Bolniško in podporno društvo pomočnikov in zasebnih uradnikov za Kranjsko** je za dne 16. t. m. nameravani izvanredni občni zbor zaradi nastalih za preložitno na 21. dan aprila. Zborovalo se bo v salonu »Auerjevih dedičev« ob osmih zvečer, to pa le v slučaju, da zadostno število članov svoje udeležbo prihlasi.

— **Bolniško podporno društvo čevljarjev v Ljubljani** bo praznovalo svojo 25letnico v nedeljo dne 17. aprila 1904 v dvorani Puntigamske pivarne, Turjaški trg št. 1. Začetek točno ob 1/2 8 uri zvečer — Vstopnina za osebo 40 kr. Ker je čisti dobiček namenjen v korist za ustanovitev zaklada za oskrbo starosti onemoglih članov tega društva, se preplačila hvaležno sprejemajo.

— **Za trgovce.** Vsako leto se zgodi enkrat ali dvakrat, da se pri trgovcih, ki prodajajo denaturiran spirit, zglase finančari in zahtevajo en liter tega denaturiranega spirta, ki ga rabijo za preiskavo, če je spirit res denaturiran. Ta spirit dajejo trgovci finančni upravi zastoj. Našel se je pa trgovec, ki je rekel finančarjem, da plačuje že itak dovolj davkov in se ne čuti poklicanega finančni upravi svoj spirit darovati. Ta odgovor je seveda povzročil začudenje. Trgovcu se je zagrozilo, da izgubi licenco, če ne da spirta zastoj. Trgovec pa se ni udal, češ, če hoče finančna uprava dobiti spirit, naj ga plača. Stvar je šla do finančnega ministrstva in to je z ukazom z dne 25. februarja

1904 št. 3610 naročilo finančni direktorji, da se mora trgovcu ta spirit, ki se rabi za preiskavo, še je denaturiran, plačati. Opozorjamo torej vse trgovce, da za ta spirit in za steklenico lahko zahtevajo plačilo.

— **Nagle smrti** je umrl einodi na svojem domu v Rebrici št. 7 hišni posestnik in železniški strojni kurjač v pokouju g. Valentin Žagar, v starosti 82 let. Še včeraj popoldne se je šel skupaj s drugimi veterani iz laške vojne fotografirati, prišel domov se je pa na stopnicah zgrudil in takoj umrl. Naj v miru počiva!

— **Veselica v Šiški.** Jutri, dne 16. t. m., priredi podružnica »Spodnja Šiška« pravovarstvenega in strokovnega društva v gostilni gosp. Toniaha (pri »Kankertu«) v Spodnji Šiški zabavni večer s predstavami. Po predstavah prosta zabava in ples. Pri tej veselici sodeluje tamburaški klub »Triglava«. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin. za osebo. Odhoda vabi k obilni udeležbi.

— **Slovenski tamburaški in pevski klub, »Šiška«** priredi v nedeljo, dne 17. t. m. zabavni večer s plesom, korijandoli korzo in šaljivo pošto v zimskem salonu Koslerjeve pivarne. Vstopnina 30 vin. za osebo. Začetek ob 5 uri popoldne.

— **Dr. Karol Gestrin** t. Z. Dolenjskega se nam piše: Vest o smrti g. dr. Karola Gestrina nas je silno pretresla, vsaj je bil izza svojega službovanja v Kostanjevici in v Novem mestu takorekoč po vsem Dolenjskem znan. Sedaj, ko počiva v hladni zemlji, zdi se nam potrebno, poudarjati njegov značaj in žarko rodoljubje njegovo. Rajni dr. Karol Gestrin je bil kremenit in odločen narodnjak, ki svojega narodnega mišljenja ni prikrival tudi tedaj, ko so bili z nami čudeži uradniki še jako redki in si morda našel na vsem Dolenjskem kvečjemu tri narodno misleče uradnike. Zaradi svojega narodnega mišljenja je moral tedaj veliko trpeti; največ pa je pretrpel kot sodnik v Kostanjevici, kjer ga je neka klika anonimno ovadila pri višjih oblastvih. Zgodilo se je celo, kakor je dr. Gestrin rad pravil v prijateljskih krogih, da se je zoper njega odposlala anonimna ovadba na kabineto pisarno. Končno mu pa na veliko žalost klike, katera je tudi pozneje še rada delovala z aparatom anonimnih ovadeb, niso lasu skrivili. A vse to ni omajalo njegovega značaja. Ostal je do zadnjega hipa odločen narodnjak, plemenit rodoljub in velik prijatelj slovenske mladine, če tudi ni mogel pozabiti, da so ga baš v Kostanjevici preganjali zaradi njegovega rodoljubja in zasledovali taki ljudje, ki mu niso mogli tudi najmanjše nepravilnosti očitati. Zato bodi njegovi plemeniti duši lahka zemlja domača!

— **Narodna čitalnica v Kranju.** Za v nedeljo 17. t. m. napovedana igra »Legionarja« mora radi nepričakovanih ovir izostati. Predstava te igre se vrši potem v nedeljo 24. t. m. zvečer ob 1/2 8 uri.

— **Ogenj na Bučki.** Piše se nam: Dne 13. t. m. ob 3 1/2 uri popoldne je začela goriti mesnica gostilničarja Južeta Selaka. V par minutah je bila vsa v ognju. Z njo v zvezi je bilo tudi več drugih sbramb. Rešilo se ni iz tega postopja skoraj ničesar. Le iz gostilne se je pridno pobiralo, ker se je mislilo, da se ogenj dalje razširi. To se mora reči, da so se naši Bučkijanci res potrudili, ter preprečili razširjevanje ognja po bližnjih gospodarskih poslopih. Njih niso samo napotili lastni interesi — braniti ogenj —, ampak tudi simpatije do g. gostilničarja Selaka, kateri revež ravno te dni nekaj boleha. Ženske naše le pazite na ogenj in vi, g. dimnikarji dobro svažite saje v dimniku, da ne boče potem vaša krivda. Zlasti sedaj pomlad je treba paziti, ko je tako suho.

— **Zborovanje učiteljskega društva za gornjegrajski kraj** bo v nedeljo, dne 1. majnika pri Korenu v St. Janžu ob 10. uri popoldne. Na zanimivem vzporodu je med drugim tudi predavanje gosp. Kocbeka o njegovem potovanju v Norimberk.

— **Krojaški pomočnik — duhovnik.** Kakor smo svoječasno poročali, obiskaval je župnišča po Murskem polju neki mož, ki se je izdal za ameriškega misijonarja, potem za hrvaškega župnika itd. ter dobro živel. Tudi v ljutomerskem župnišču je napravil v začetku ugoden utis kot misijonar iz Amerike ter so ga povabili k nalašč bolje pripravljenemu kosilu. Med kosilom, in ko je že menda preveč pil, pa se je zapletel v razgovor in pokazal, da ima zelo pomanjkljive teološke študije. Poslali so tajno po orožnika, ki je peljal »misijonarja« k okrajnemu glavarstvu. In tam so imeli ostrejšo odli ter takoj dognali, da je misijonar 55letni krojaški pomočnik Anton Jäger iz nemške Štajerske, ki je bil res 10 let tudi v Ameriki, pa tudi že

v prislilni delavnici in po vsi h večjih štajerskih ječah. Slepnil je na podoben način že par let po Avstriji in Italiji. Dobil je 18 mesecev ječe.

— **Lov na divje peteline** je letos prav uspešen. Tudi nadvojvoda Josip Ferdinand je imel srečo in je davi v revirju Podutik ustrelil lepega petelina.

— **V Zogorju ob Savi** je obč. odbor izvolil za častna občana vpo-kojenega rudniškega ravnatelja g. R. Wriessniga in postajenačelnika g. Fr. Strleta.

— **Nesreča.** Mlinarski hlapec Anton Kužnik iz Kala je v mlinu g. Vehovca v Žužemberku ponesrečil. Prijelo ga je kolo, mu odtrgalo glavo in jo zmečkalo.

— **Samomor.** V Mariboru se je zastupil 27letni pisar južne železnice Gabriel Sorre, ker je bil zaradi neredne manipulacije z denarjem odslavljen iz službe. Zastupil je vdovo in dva mlada otročiča.

— **Zopet zapreka pri gradbi železnice skozi Bohinj.** Projektovana proga od Stenge v Bohinjsko Bistrico se je morala zopet preložiti. Kopati bo treba 3 km dolg predor.

— **Požar v Pristavi pri Podgori.** Velikanski požar je 11. t. m. upelnil 11 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji vred, vkup 52 poslopij. Zgorele so 3 govede in 4 svinje in vse gospodarsko orodje. Škoda se ceni na 80.000 K, zavarovani so ljudje samo za 11.820 K. Vas šteje 28 hišnih števil. Vode ni, le mlakuže. Poročilo sledi.

— **Slovenska predstava v Opatiji.** Jutri, v soboto, bo v »Hotelu Liburnija« v Voloski-Opatiji gledišča predstava s koncertom. Koncertne točke bodeta pela tenorist g. Orželski in gđ. Kočvarjeva, na klavirju ju bo spremljal kapelnik g. Benšek. Povrh se uprizarji veseloigra »Kdor se poslednji smeje«, v kateri nastopijo gospa Danilova, gđ. Kočvarjeva, g. Danilo in g. Nučič.

— **Protiklerikalna demonstracija v Pulju.** V sredo zvečer je imel v Pulju jezuit Pavi-sich nekako predavanje seveda socialno in politično. Socialni demokratje so zaradi tega vzpizorili proti njemu veliko demonstracijo. Prepevajo socialistične pesmi, kakih 2000 delavcev je demonstriralo. Končno so na skočili dvorano, kjer je jezuit prodajal svojo modrost. Rdečari so sicer delavce zavrnil, a jezuit je vendar ustavil svoje predavanje in se skrivaj v nekem vozu odpeljal. Sodi se, da se bodo te demonstracije ponavljale.

— **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.** Alojzij Köstner, Alojzij Laknar in Josef Köstner so bili obtoženi radi tatvine, češ, da so v Okeku 20. januarja t. l. kradli klobase. Köstner je pri preiskovalnem sodniku rekel, da so vsi trije kradli, pri obravnavi pa je pripoznal, da je kradel sam. Ker se je to tudi po pričah izkazalo, je drž. pravnik nato odstopil od zatožbe proti Alojziju Laknarju in Jožetu Köstnarju; a razširil tožbo proti Alojziju Köstnerju tudi radi obrekovanja. Alojzij Köstner je bil radi hudodelstva tatvine in obrekovanja obsojen na 8 mesecev težke ječe. — Matija Jakše iz Kala in Matija Cesar tudi iz Kala sta 28. februarja v lovskem revirju Emanuela Kaftana srne lovila. Tožena sta radi poskušene lovske tatvine in obsojena vsak na šest mesecev težke ječe poostrene s 4 postji.

— **Ljubavni roman.** Gorenje Stefan iz Studenca, rudar v Trbovljah, in Neža Jerman iz Artič imata se zagovarjati radi žive tatvine po § 96. Stefan Gorenje je v noči dne 14. februarja od-peljal od doma svoje matere in očima svojo ljubico Genovefo Blatnik. Genovefa je v 17. letu, a je že pred nekaj meseci to je v 16. letu porodila nezakonsko dete. Radi tega je bila doma večkrat karana. Ker pa so njeni roditelji vedno na njo pazili, da bi ne bila v pismeni zvezi s Stefanom, šla je k šivilji Neži in jo naprosila, da naj Gorenjcu piše, da pride v noči 14. februarja po njo. Ta je res prišel in klical pri oknu. Pri stranskih vratih pride deklica z otrokom na plan, ne da bi čula mati ali oče. In hajd, v Trbovlje. Neža Jerman pa, ki je pisala v imenu Genovefe pismo, ki skrivaj in je tudi obtožena na podlagi § 96. Ta se zagovarja, da je pisala le iz prijateljstva. Genovefa Blatnik, lepega obraza, šeststnikova hči pri Sv. Primožu pove, da je res ona naprosila Nežo Jerman, da naj v njenem imenu piše pismo. Očem je vedno zabavljil in jo tepel. Neža Selak, mati Genovefe pod prisego pove, da se je Gorenjcu enkrat za vselej prepovedalo priti k hiši. Za otroka bi bili že sami skrbeli in mu tudi preskrbeli do. Hnje pa se je izrazil očem Jože Selak. Pove, da je Genovefa že v jeseni zahtevala bukvice, da gre v Trbovlje, a da je on deklino odgovoril: »Dokler bodem jaz živ, Gorenjca ne dobiš. Gorenje je bil obsojen na 6 tednov, Jerman Neža na 4 tedne. —

Amerikanec Smrke France iz Vrha pri Čatežu je je, ne da bi zadostil vojaškim dolžnostim, popihal pred tremi leti v Ameriko. Tam si je prislužil 6000 K. Vrnivši se domov, je plačal očetove in materine dolgove in se sam zgasil pri oblastvu. Dobil je 10 kron denarne kazni.

— **Nesrečen slučaj.** Dne 12. t. m. je vrgel 5 let stari Ladko Pavčič, stanujoč v Sodnijskih ulicah št. 4 15 mesecev staremu otroku Rudolfu Mrzlikarju, stanujočemu ravno tam, kamen v glavo pri levem očesu tako nevarno, da otrok še sedaj ne vidi na levo oko ter zavoljo strahu od udarca še vedno trpi hude muke in ga vije božjast.

— **Tatvina.** Mariji Bukovčevi je bila dne 13. t. m. iz odprte sobe ukradena srebrna ženska ura, vredna 19 K. Tatvina sumljiva je neka brez poselna služkinja.

— **Krč je prijel na Dunajski cesti** pred »Figovcem« zidarskega delavca pri Accettua, Franca Zupančiča, tako hudo, da so ga nadredbo zdravnik dr. Ilnerja z rešilnim vozom prepeljali domov v Hradskega vas.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je pripeljalo iz Amerike 7 Hrvatov. — 60 Hrvatov se je odpeljalo z južnega kolodvora v Hruščico, od tam pa se je pripeljalo 47 Macedoncev, ki so namenjeni v Zagreb. — Na Dunaj se je odpeljalo 300 laških delavcev.

— **Koncert društvenih godbe** se vrši jutri v soboto v re-stavracijskih prostorih »Narod. doma.« Radi javne telovadbe je pričetek šele ob 9. uri. Vstop prost.

* **Najnovejše novice.** — Čin »slabejše polovice«. V Velikem Varadinu je bogati posestnik Matyikries grozil svoji ženi, da jo bo izključil iz dedščine zaradi njenega lahkomišelnega življenja. Ponoči je žena moža s sekiro ubila, truplo razkosala ter ga spravila v sod. Sod je imela več dni v svoji sobi, potem ga pa ponoči s pomočjo svoje 13letne dekletke zvalila v bližnjo reko. Oblasti pa so kmalu zvedele za zločin in morilko zaprele.

— **Hudičev stroj** se je razletel v hotelu »Nord« v Petrogradu. Hotel je deloma zgorel. Ubil je. anarhista, ki je razstrelilo prinesel v hotel, in sina generala Kozarkova.

— **Velika eksplozija.** Na ameriški bojni ladji »Missouri« se je vnelo 1600 kg smodnikov. Ubitih je 5 častnikov in 25 vojakov.

— **Poslanec Fr. Kossuth** se je bolezen shujšala, da ni upati na rešitev. Pridržiila se je dosednji bolezní še vodenica.

— **V blaznosti** je zastupil v Curiu premožen mešan sebe, svojo ženo in dva otroka.

* **Prijetno gledališče.** V Nižem Novgorodu so nedavno igrali »Kralja Learja«. Ko se je igra že pričela, je vstal neki gospod v pritišni loži ter z močnim glasom zaklical proti odru: »Igra nas dolgo časi, želimo si druge, vesele igre!« Večina v občinstvu je gospodu glasno pritrjevala in začeta igra se je morala prekiniti. Kmalu se je prikazal na odru gledališčni ravnatelj ter izjavil, da je pripravljen dati namesto tega komada Gorkega »Višnjevo vrta«, ako se mu plaša odškodnina 150 rubljev. In nezadovoljnej v loži je potegnil listnico ter izročil ravnatelju 150 rubljev, naka se je igrala nova igra.

* **Tri tedne zapore za — poljub.** Pri petrogradskem sodišču je bil obtožen 18letni cestni pometlač Trinkan, da je neko lepo mlado damo iz aristokratskih krogov na ulici posiloma poljubil. Dama se je sprehajala ob roki svojega moža, a pometlač je moža sunil na stran ter damo poljubil. Obtoženi je zatrjeval, da je bil pijan ter zgrevano prosil odpustjenja. Toda sodnik ga je vkljub temu obsodil v tritedenski zapor.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-japonska vojna.
Petrograd 15. aprila. Admiral Skridlov, poveljnik črnomorske vojne mornarice, je imenovan naslednikom Makarova.

Petrograd 15. aprila. Vzlic veliki bolesi in žalosti zaradi nesreče pri Port Arturu pišejo ruski listi samozvestno in gledajo pogumno v prihodnost. »Novoe Vremja« pravi: Rusija ima več kakor enega Makarova. Kdor postane njegov naslednik, vsak bo hodil po istih potih, kakor on. Sicer pa pride čas, ko se bo ruska mornarica lotila ofenzive in kakor bo Rusija zmagala na kopnem, tako bo zmagala tudi na morju. »Rus« piše: Glejmo mirno in za-

upno v prihodnost. Pred nami leži svet odprt — mi se borimo za bodočnost slovanstva in zato moramo zmagati.

Petrograd 15. aprila. V admiral-ski cerkvi je bil včeraj popoldne parastos za Makarova in vse druge ponesrečence »Petropavlov-ska«. Zbrali so se na tisoče in tisoče naroda. Car, oblečen v admiral-sko uniformo, je bil smrtno blede in prepaden. Z njim sta prišla carica-vdova in prestolonaslednik. Carica je tako potrta, da ni mogla priti. Zbrali so se vsi veliki knezi s soprogami v žalni obleki, generaliteta in diplomatični zbor. Ko je prišla gospa Makarov s svojo hčerjo in s sinom, so pohiteli car, carica-vdova in prestolonaslednik k nji in jo skušali potolažiti. Med službo božjo je gospa Makarov glasno jokala. Car je nesrečno ženo spremil do voza.

Petrograd 15. aprila. Veliki knez Boris Vladimirovič je iz Ljaojanga brzojavil svojemu očetu velikemu knezu Vladimiru Aleksandroviču, da je s kopnega videl, kako je »Petropavlovsk« ponesrečil. Pokazal se je hipoma strahovit plamen in že je ladja izginila. Katastrofa se je izvršila v 115 sekundah. Veliki knez Ciril je v trenutku eksplozije skočil s svojega mostiča na krov, od koder ga je val vrgel v morje. Pogreznil se je globoko, potem pa prišel zopet na površje. Posrečilo se mu je zgrabiti strešico neke kalupe, ki je plula na vodi, in te se je držal kahi 10 minut, dokler ni prišel čoln in ga rešil. Cirilov adjutant Kube in sluga Rudejkov sta ponesrečila. Ciril je ožgan na vratu in ranjen na nogi. Zdaj leži v nekem železniškem vagonu, a ima hudo mrzlico.

London 15. aprila. Nesreča pri Port Arturu je dala nasprotnikom Rusije poguma, da skušajo javno mnenje razdružiti proti Rusiji in razgreti za Japonsko. Posebno skušajo razširiti mnenje, da je »Petropavlovsk« ponesrečil vsled ene tistih min, ki jih je japonski admiral Togo natresel pred Port Arturom Druga verzija, ki se razširja, je ta, da imajo Japonci štiri torpedovke, ki plovejo pod vodo in ena izmed teh, da je uničila ladjo »Petropavlovsk«. Strokovnjaki opozarjajo, da je to kratko malo izključeno.

London 15. aprila. Poročila iz Čifu javljajo, da je bilo rusko brodovje, ko je zapustilo Port Artur, napadeno. Okrog »Petropavlovsk« je bilo več torpedovk in je bil petkrat zadet, isto tako je bilo zadetih tudi več drugih ladij.

Petrograd 15. aprila. Uradno se razglša, da je pri nesreči »Petropavlovsk« utonil tudi slavni ruski slikar Vereščagin.

London 15. aprila. »Daily Chronicle« javlja, da je japonski cesar enega prvih japonskih državljanov s posebno misijo poslal v Evropo.

Petrograd 15. aprila. Potrebščina za carski dvor se je znižala za dva milijona rubljev.

Borovnica 15. aprila. Danes zjutraj je nagloma umrl načelnik železniške postaje v pokouju Josip Gabriel.

Dunaj 15. aprila. Uradno se razglša, da je cesar sankcijoniral novi volilni red za dež. zbor štajerski.

Dunaj 15. aprila. Ministrski predsednik Körber in finančni minister Böhm-Bawerk sta se davi odpeljala v Pešto na posvetovanja o skupnem proračunu za l. 1904.

Carigrad 15. aprila. General de Georgis je odpotoval v Solun, ne da bi ga bil sultan sprejel.

Pariz 15. aprila. Sinočna predstava v korist ruskim ranjen-cem v gledališču Sarah-Bernhardt je vrgla čistega prebitka 75.000 frankov.

Vydorve žitne kave

POSREDOVATEL: Vozek dragovno.
Posla 5 kg. pošlaka 4 K. 50 h. francoz.

„DOMAČI PRIJATELJ“

Vzdržuje tovarne žitne kave Praga-VII

Borzna poročila.

Ljubljanska

Uradni kurzi dunaj. borze 14. aprila 1904.

Nalobeni papirji.	Dunaj	Blago
42% majava renta	99 80	100—
42% srebrna renta	99 60	99 80
4% avstr. krona renta	99 60	99 80
4% zlata	119 50	119 70
4% ogrska krona	98—	98 20
4% zlata	118 55	118 75
4% posojilo dežele Kranjske	100—	100 75
4% posojilo mesta Spiljet	100 25	101 25
4% posojilo mesta Zada	100—	100—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100 60	101 60
4% češka dež. banka k. o.	100—	100 30
4% pešt. kom. k. o. z	101 65	101 85
10% pr.	108 65	107 65
4% zast. pisma Innerst. hr.	101—	102—
4% ogrske cen.	100 50	101 30
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100 25	101 25
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100 10	101—
4% obl. češke ind. banke	100 50	101—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	100—
4% prior. dol. žel.	299 75	301 75
4% juž. žel. kup. 1/1	101—	101 70
4% avst. pos. za žel. p. o.	101—	101 70

Srečke.	1904	1903
Srečke od l. 1854	190—	194—
" " 1860	182—	184 50
" " 1864	269 50	261 50
" tizske	192 50	164 50
" zem. kred. I. emisije	297—	307—
" " II.	293—	297—
" ogr. hip. banke	269—	274—
" srbske & trs. 100—	89—	93—
" turške	130 60	131 60
Basilijske srečke	21—	22—
Kreditna	465—	475—
Inomoške	81—	85—
Krakovske	78—	82—
Ljubljanske	68—	71 50
Avst. rud. križa	53—	55—
Ogr.	29—	30—
Rudolfove	67—	75—
Salcburške	77—	80 50
Dunajske kom.	504—	515—

De'nice.	1904	1903
Južne železnice	80 75	81 75
Državne železnice	642 25	643 25
Avstr. ogrske bančne delnice	1600—	1610—
Avstr. kreditne banke	642 50	643 50
Ogrske	768 50	769 50
Živnostenske	249—	251—
Premogokop v Mostu (Brux)	622—	628—
Alpske montan	413—	414—
Praške žel. ind. dr.	1930—	1940—
Rima-Muranyi	488 75	489 50
Trbovske prem. družbe	341—	345—
Avstr. orožne tovr. družbe	457—	460—
Češke sladkorne družbe	152—	155—

Valute.	1904	1903
C. kr. cekin	11 34	11 38
20 franki	19 07	19 09
20 marke	23 44	23 50
Sovereigns	23 96	24 04
Marke	117 15	117 35
Laški bankovci	95 26	95 45
Rubli	252 75	253 50
Dolarji	4 64	5—

Zitne cene v Budimpešti.	1904	1903
Pšenica za april 1904	50	7 90
" " maj 1904	50	7 92
" " oktober 1904	50	7 83
Rž " april	50	6 31
Koruzza " maj 1904	50	5 12
Oves " maj	50	5 25

Termin.	1904	1903
Pšenica za april 1904	50	7 90
" " maj 1904	50	7 92
" " oktober 1904	50	7 83
Rž " april	50	6 31
Koruzza " maj 1904	50	5 12
Oves " maj	50	5 25

Effektiv.	1904	1903
Pšenica za april 1904	50	7 90
" " maj 1904	50	7 92
" " oktober 1904	50	7 83
Rž " april	50	6 31
Koruzza " maj 1904	50	5 12
Oves " maj	50	5 25

Nespremenjeno.	1904	1903
Pšenica za april 1904	50	7 90
" " maj 1904	50	7 92
" " oktober 1904	50	7 83
Rž " april	50	6 31
Koruzza " maj 1904	50	5 12
Oves " maj	50	5 25

Hiša

z gospodarskim poslopljem in vrtom, pripravnost za vsako obrt, blizu železniške postaje

se prodaja pod zelo ugodnimi pogoji.

Natančnejša pojasnila daje **Ant. Umek v Brežicah.**

Išče se vesten in marljiv potnik za provizijo

za razprodajo dobro vpeljanega blaga po celi Kranjski.

Velik konzum! Vpeljana tvrdka!

Blagohotne ponudbe pod šifro **I. F. K. 500** na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Filialist

strojne stroke za svetovno trgovino

se išče.

Natančne ponudbe v slovenskem in nemškem jeziku z navedbo referene, prejšnjih služb in zmožnosti položitve keveje, naj se pošiljajo pod „Tüchtiger organisationsfähiger Kaufmann 42092“ anončni ekspediciji **M. Dukes Nachf., Wien, I.**

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrečno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1 60, po pošti K 1 80.

Na svetovni razstavi v Parizu 1900 „GRAND PRIX“.	1904	1903
Pšenica za april 1904	50	7 90
" " maj 1904	50	7 92
" " oktober 1904	50	7 83
Rž " april	50	6 31
Koruzza " maj 1904	50	5 12
Oves " maj	50	5 25

K. & C. Popoff v Moskvi.

Dobavitelj več evropskih dvorov.

Najfinejša znamka.

V izvirnih zavojih na prodaj po vseh finejših trgovinah te stroke.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod in voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Ansee, Solnograd, Čez K. in Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selzthal v Solno rad, Inomost, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Sražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 26 m. jutraj obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ibi, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Sraže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2. uri 10. oktobra. — Čas pri in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 5 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskol slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Uradnik v pokoju išče za maj veliko, zračno, meblovano

mesečno sobo

najraje v novi stavbi. Če mogoče tudi s hrano.

Ponudbe pod „maj“ na upravništvo „Slov. Naroda“.

Dobro urejena pekarija

s stanovanjem na Brezjah pri Marji Pomagaj — se takoj odda v najem skušenemu pekovskemu mojstru.

Natančnejše pri **Alojziju Fröhlichu** na Brezjah, Gorenjsko.

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg.

Najstarejši umetni zavod za zložna in cena „optična“ potovanja po vsem svetu.

V soboto, 16. aprila 1904: zadnji dan razstave:

Slikovita vožnja

po vodi in po kopnem na obali

Sicilije.

Od nedelje, 17. aprila 1904 do sobote, 23. aprila 1904:

Zanimivo potovanje v krasni Salzkammergut.

Serija 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

ravnateljstvo.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod in voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

K. & C. Popoff v Moskvi.

Dobavitelj več evropskih dvorov.

Najfinejša znamka.

V izvirnih zavojih na prodaj po vseh finejših trgovinah te stroke.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod in voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Ansee, Solnograd, Čez K. in Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selzthal v Solno rad, Inomost, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Sražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 26 m. jutraj obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ibi, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Sraže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2. uri 10. oktobra. — Čas pri in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 5 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskol slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Učenec

iz dobre hiše in kateri bi imel veselje do trgovine, se takoj sprejme.

Več se poizve v manufakturni trgovini **J. Keber v Ljubljani.**

Mizarski pomočniki

dobijo lahko takoj stavbeno delo z dobrimi pogoji.

Jakob Homovc

mizarski mojster v **Cerknici.**

Strojarska stroka!

Takoj se sprejme spreten

knjigovodja in trgovski dopisnik

za hrvatski, nemški in eventuelno italijanski jezik. — Strojarske stroke vajeni imajo prednost.

Ponudbe na naslov: „Hrvatska dionička tvornica koža“, Karlovec.

Havra v New-York

samo 6 dni

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki „Francoske prekomorske družbe“.

— Edina —

direktna in najkrajša črta.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta 6

blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Splošno kreditno društvo

registrovana zadruga z omejeno zavezo

sklicuje

VI. redni občni zbor

na ponedeljek, 25. aprila 1904, ob 3. uri popoldne

v društvenih prostorih, Gosposke ulice št. 7.

Dnevni red:

1. Poročilo predsedništva.
2. Predložitev letnega računa in bilance.
3. Poročilo upravnega sveta in predlogi zastran razdelitve dobička.
4. Volitev novega upravnega sveta in nadzorstva.

Zaradi važnosti poročil in predlogov se vabijo društveniki na obilno udeležbo.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1904.

Upravni svet.

Latermanov drevored

v rdeči leseni lopi

torej nikak platnen šotor.

Zopet tukaj!

Thurmov atelje za fotografije na dopisnicah

Kakor že leta in leta znano, izvršujem samo solidna dela na **lasten** način ter jamčim za tako delo, kakor je razstavljeno v izložbi.

Kot **novost** priporočam izvrševanje skupinskih slik, ki so v 2 urah gotove, po čudovito nizkih cenah.

S pomočjo najfinejših optičnih priprav posnemljam vsak še tako hitro se premikajoč predmet — kakor konje v vsaki vrsti hoje, vozove, avtomobile, kolesarje, igralce lawn-tenisa in na žogo v vsaki kretnji.

Dekoracije, kakršnih nima **noben** potujoč atelje.

Delo, kakršnega ne izvršuje **noben** potujoč fotograf.

Latermanov drevored

v rdeči leseni lopi

torej nikak platnen šotor.

Gostilna in pekarija

se da takoj v najem v Sp. Idriji.

Več o tem se izve pri **Fr. Li-pahu** v Dobrunjah, pošta Sp. Hrušica pri Ljubljani.

Sedlarskega učenca

sprejme takoj

Franc Vičič

sedlar v Zagorju pri Št. Petru.

Postranski zaslužek

za risanje stavbenih načrtov.

Ponudbe pod „Št. 155, P. Vič“, takoj.

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvo „Slov. Naroda“.

Poskusite

pristni rastlinski liker

„Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva in oživilja telo, budi tek in prebavo, daje dobro spanje.

Lastnik:

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovaljno dajejo brezplačno.

VI. redni občni zbor

na ponedeljek, 25. aprila 1904, ob 3. uri popoldne

v društvenih prostorih, Gosposke ulice št. 7.

Dnevni red:

1. Poročilo predsedništva.
2. Predložitev letnega računa in bilance.
3. Poročilo upravnega sveta in predlogi zastran razdelitve dobička.
4. Volitev novega upravnega sveta in nadzorstva.

Zaradi važnosti poročil in predlogov se vabijo društveniki na obilno udeležbo.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1904.

Upravni svet.

Latermanov drevored

v rdeči leseni lopi

torej nikak platnen šotor.

Zopet tukaj!

Thurmov atelje za fotografije na dopisnicah

Kakor že leta in leta znano, izvršujem samo solidna dela na **lasten** način ter jamčim za tako delo, kakor je razstavljeno v izložbi.

Kot **novost** priporočam izvrševanje skupinskih slik, ki so v 2 urah gotove, po čudovito nizkih cenah.

S pomočjo najfinejših optičnih priprav posnemljam vsak še tako hitro se premikajoč predmet — kakor konje v vsaki vrsti hoje, vozove, avtomobile, kolesarje, igralce lawn-tenisa in na žogo v vsaki kretnji.

Dekoracije, kakršnih nima **noben** potujoč atelje.

Delo, kakršnega ne izvršuje **noben** potujoč fotograf.

Latermanov drevored

v rdeči leseni lopi

torej nikak platnen šotor.